

(המשך מעמוד 45)

שכבודר גל אפשר לשחזר הישגיו: "קבוצה תלויה בשחקנים המתפתחים בה. יש לנו שחקנים טובים וכישרוניים. אם השחקנים יתפתחו בצורה טובה, הם יגיעו להישגים. אולי נצטרך לרכוש שחקן אחד או שניים, אבל בהחלט אפשר לעשות את מה שעשתה הקבוצה הגדולה של אז."

"הקבוצה עכשיו עדיין לא גדולה ואין לה חמישה-שישה שחקנים-כוכבים שיסחבו אותה, גם אין לה מנהיג כמו נחום סטלמן. לכן אנחנו עוברים על מישחק קבוצתי, כשהעבודה מתחלקת בין כולם."

דווקא לררור ברנור, מאמן הקבוצה, יש קשר עקיף בשקיעתה לפני שנים. ב-1968, העונה האחרונה שבה סיימה פתח-תיקווה במקום השני, כבש הוא את צמד השערים שהכתיירו את מכבי תל-אביב כאלופה. מאז לא היו הפתח-תיקוואים מעורבים במאבקי-האליפות.

היום מטפח ברנור את דור העיד. אומר ברנור: "תוך שנתיים-שלוש תהיה הקבוצה אחת מהטובות לכתר. אני אומר זאת לא כדי שיחתימו אותי גם להבא. אלא מפני שאני מאמין שהקבוצה הצעירה הוו מתקדמת כי צעיר-ענק."

מיצינו עד עכשיו את מלוא השאפתנות והמישעית הטקטית. לא הגענו לשיא מבחינת יכולת טכנית וברק. כדי להפוך את הקבוצה למבריקה, הייתי צריך שחקן כמו נחום סטלמן וכוה אולי לא קם עדיין — שחקן כמו שפיגל במכבי תל-אביב, שפיגלר בנתניה, מלמיליאן בכית"ר ירושלים, סיני בהפועל תל-אביב, ממן במכבי חיפה. קבוצה זקוקה לאחד כזה, לאחד שגדל כמועדון כמו אלה שהוכרתי, בעל כישרון ומנהיגות, שהצעירים ישאבו ממנו השראה. זה עדיין חסר לנו, לכן צריך להביא שחקן כזה."

שמות העבר. ברנור נהנה להציג את סגל שחקניו הצעיר, כששני הוותיקים הם רק בני 26: הפקטן איתן בודניוק וציון יוסף. חמישה שחקנים הם בני 22: ארז רצהבי הוא בן 21; החיילים שבסגל הם שני השוערים, רוני גרבי וגיא לוי; המגן רן בוליקין עומד בפני גיוס, ואילו אלון חזן בן 17, חלוץ נבחרת הנוער, הוא עדיין תלמיד. חבר הנהלה היחיד ששרד מתקופת-הפאר הוא עימנאל אופיר. או שימש כמנהל בשכר, שהיה אחראי על קבוצת-הנוער. היום, כשהוא מדבר על השיבה לימים הטובים, עיניו בורקות: "אפשר להשוות את שתי התקופות רק בדרך בניית הקבוצה. הלכנו 20 שנה אחורה ובנינו את הקבוצה מחומר צעיר של המועדון. סטלמן היה בן 18 כשזכה באליפות הראשונה. כך גם בועז קופמן וגורי חלדי. לפני חמש שנים היו שחקנים כמו יחיאל סאלם ורב רמלר, שקבעו מי יאמן ומי תהיה הנהלה. בלב מסוים היו אחראים לפיטוריו של המאמן יצחק שניאור."

יום אחד, במקום לפטר את הנהלה והמאמן, החלטנו לפטר את השחקנים. אמרנו להם לא לבוא יותר והצערנו את הקבוצה. בשנה שעברה עלינו מהליגה הארצית עם שמונה חיילים ושלושה תלמידים."

לפני 25 שנים היו לנו מאמנים מחו"ל, כמו האנגלי גיבונס, ההונגרי מולנר והיוגוסלבי יובאנוביץ', שהובילו את הקבוצה לזכייה באליפויות. היום הצוות המיקצועי, בראשותו של גיורא שפיגל, הולך בקו שונה מבעבר. גיורא לא מפקח מהשחקנים ואיננו מתחנן בפני אף אחד שישחק."

אז, פרחו כישרונות כי היו הצלחות. קשה לומר שסטלמן היה פנומן נביר לוי, החלוץ החדש של הקבוצה, לא יהיה כזה. מבחינת רמה וידע ההתקדמות גדולה.

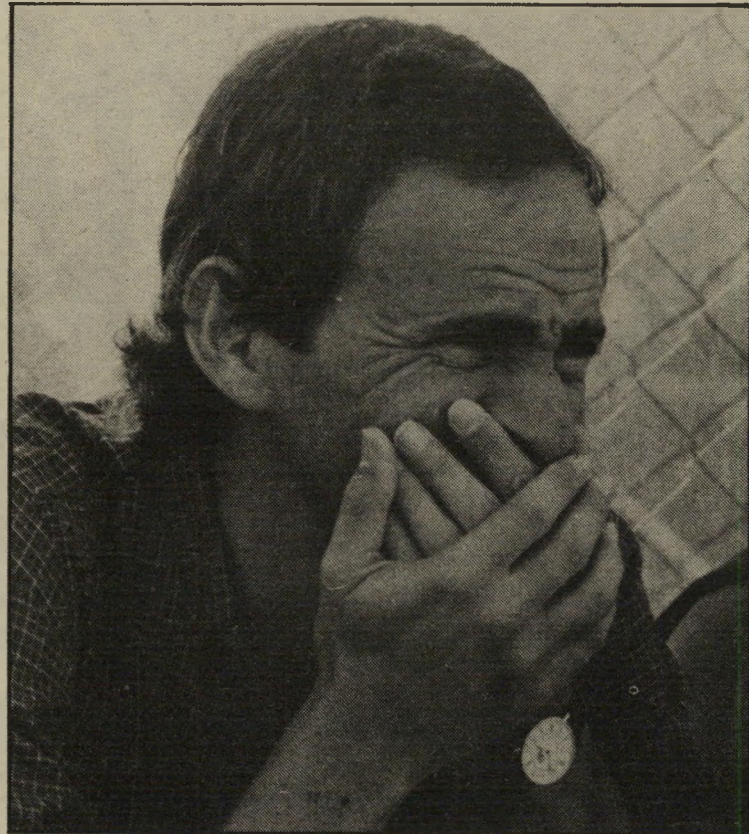
"אני מאמין שהשמות של העבר ישובו לפאר את שם האגודה. עופר נהרי יהיה אחד החלוצים הטובים, אורן פטרבורג יהיה שוער העתיד וארז רצהבי כבר מכיר את אביו כנגיחה החזקה שלו."

קשה להשוות. נחום סטלמן, האיש שכולם מדברים בשיבחו והיו רוצים לראות שחקן כמוהו בשורות הפועל פתח-תיקווה, הרבה יותר סקפטי לגבי השיבה לימי הוזהר: "היינו אז משכמנו ומעלה. שום קבוצה לא יכולה לשחזר את ההישגים של אז."

סיכם רב שחר, בלם אמצע שנות ה-50 והיום חבר הנהלת ההתאחדות לכדורגל, מיד עם סיום מישחקי-הבחון הסנסציוני של הפועל תתח תיקווה על הפועל תל-אביב בבלומפילד: "קשה להשוות. אבל רוח הלחימה, הגיבוש הקבוצתי, הצוות הצעיר והשאפתן והאווירה הטובה מחד זירים את הקבוצה לדרך הנכונה."

יאיר עמיקם

קדש קפיצה לאופרה

שפיגלר עכשיו ללמוד קצת בולגרית

החיכוכים עם שחקנים בהפועל שחלקם רצו להיפטר ממנו, מוכרים דווקא שמות של שחקנים מהפועל תל-אביב העשויים לחזק את מכבי יפו.

הצלחות עכשיו

את תואר האליפות, שבו זכה שפיגל, כהיותו מאמן מכבי נתניה לפני שנתיים, לא יכול אף אחד לקחת ממנו. ולמי רות זאת הורבקה לו תווית של מאמן מפסידן.

ככדורגלן ידע שפיגלר כמעט תמיד הצלחות. הוא הצעיר את מכבי נתניה לתואר הראשון שלה ואת הנבחרת הלאומית להשתתפות באולימפיאדה (1968) ובאליפות העולם (1970). שניהם במכסיקו. הוא שיחק בפאריס סן-דז'רמן הצרפתית ובקוסמוס ניו-יורק הגדולה, עם פלה האגרי. אין איש בארץ היכול, כמו שפיגלר, לפתוח את הטלוויזיה, לעבור לערוץ השכן מלבנון ולראות את עצמו מכבב בשורות ותיקי קוסמוס, מול הקבוצה הנוכחית, במישחק ההוקרה שהיה באביב השנה לכבוד פרישתו של הגרמני פרנץ בקנבאואר.

מי שראה את השידור הזה הבין עד כמה הרחיק מוטלה שפיגלר בהצלחותיו. אבל מוטלה מחפש הצלחות בהווה, בתור מאמן.

אימרות טיפוסיות

יש שפיגלר, בעל הלשון החדה, אינו חורטך במילים. לפעמים הן מרגיזות.

במוצאי-שבת, בתוכנית הספורט מישחק השבוע הגיע לשיאו. אחרי חודש של שתי קה שגורו עליו ראשי הפועל, פתח את הניצרה ותגן מעל גבי המרקע באימרותיו הטיפוסיות.

את הקומפלימנט הגדול ביותר קיבל אולי ממכבי יפו, שם רוצים להחתימו לתיקופה ארוכה. אין ספק שהגיע לקבוצה הרבה יותר צנועה מהפועל תל-אביב וממכבי נתניה, מהם נפרד באקורדים צורמים. אך ברור לכל ששפיגלר יישאר בחדר-השחקנים. השבוע כבר היה שוב מעל כולם. אמר שפיגלר: "עכשיו נותר לי ללמוד קצת בולגרית ולהזיז את העניינים בקבוצה". ויש מה להזיז בקבוצה. היא משתרכת, ככלות הכול, במקום האחרון.

שבמחזור השיעי השיג הפועל את הניצחון המיוחל. יש האומרים שאין למוטלה מה להפסיד במכבי יפו. אחרי שהתפטר מאימון כדורגלני מכבי נתניה במחזור השמיני בעונה שעברה ואחרי שפוטר השנה במחזור השמיני מהפועל תל-אביב, מכבי יפו עשויה להוות עבורו

שפיגלר (מימין) בימי הוזהר לפתוח את הניצרה

רק קרשפיצה לקאריירה יותר מוצלחת בעתיד. לפני ארבע שנים הציל את מכבי יפו מירידה לליגה הארצית מאמן נתנייתי אחר, שמואל פרלמן. אז הביא עמו פרלמן שחקן אלמוני בשם שלמה שירזי, שהתגלה במכבי יפו ועזר לה רבות במאבק ההישרדות. לימים הפך שירזי לכוכב במכבי נתניה, בכית"ר ירושלים ובנבחרת הלאומית. את מי יביא עימו מרדכי שפיגלר? התשר בה קשורה לעובדה מעניינת. למרות כל

ביום השני פוטר מהפועל, ביום השלישי רצה לנסוע לחופש בצרפת, ביום הרביעי כבר עבר למכבי

מוטלה שפיגלר זכה כבר כמעט בכל התוארים האפשריים בכדורגל, אבל מה שעשה השבוע שבר שיאים חדשים, למעשה, הוא לא עשה הרבה, אלא עשו לו. פיטרו אותו ממישרת המאמן בהפועל תל-אביב ולא עברו יומיים ומינו אותו כמאמן מכבי יפו. כל הסיפור לא היה מיוחד כליכך, אילולא רצה הגורל ושתי הקבוצות נפגשו בשבת במישחק תחתית. אבל עד למישחק התרחשו העניינים בקצב מרהיב. ביום השני פוטר שפיגלר, רישמית, מאימון הפועל תל-אביב. ביום השלישי התחיל בהכנות לנסיעה לצרפת, שם התכונן לפוש מהלחץ של בית ברנר. בלומפילד וכל השאר, ביום הרביעי כבר קיבל איתות מאנשי מכבי יפו. ביום